

Jak na nepřímé otázky a proč?

Oznamovací věta:

The station is in the city centre.

Otázka z tázacím zájmenem:

Where is the station?

Oznamovací věta:

The station is over there.

Otázka tzv. Yes/No:

Is the station over there?

Anglická otázka „přehodí“ **podmět** se **slovesem**.

Nepřímá otázka je ale uvozena jinou větou / otázkou,...

např.: I don't know ... (Nevím ...),

I would like to ask ... (Ráda bych se zeptala ...)

Do you know ... ? (Víte ...?),

Could you tell me ... ? (Mohl byste mi říct ...?)

... tím pádem už „otázka“, která následuje, není otázka, ale vedlejší věta, takže je třeba se vrátit k pořádku slov věty oznamovací. Jinými slovy, vrátíme **podmět** a **sloveso** zpět na původní pozici.

U otázek s **tázacím zájmenem** se stává **spojovacím výrazem** dané tázací zájmeno.

Otázka s tázacím zájmenem:

Where is the station?

Nepřímá otázka uvedená otázkou:

Do you know where the station is?

Otazník patří k **uvozovací otázce**.

Nepřímá otázka uvedená větou:

I would like to ask where the station is.

Oznamovací věta končí tečkou.

U otázek bez tázacího zájmena jako **spojovací výraz** používáme „if/wether“ ve významu „jestli/zda“.

Otázka bez tázacího zájmena (Yes/No):

Is the station over there?

Nepřímá otázka uvedená otázkou:

Do you know if/whether the station is?

Otazník patří k **uvozovací otázce**.

Nepřímá otázka uvedená větou:

I would like to ask if/whether the station is.

Oznamovací věta končí tečkou.

NEPŘÍMÁ OTÁZKA ZJEMŇUJE TVRDOST OTÁZKY PŘÍMÉ A JE TEDY SLUŠNĚJŠÍ ZPŮSOB, JAK SE PTÁT (NEJEN) NEZNÁMÝCH LIDÍ.